

PREZYDENT MIASTA RZESZOWA

FN.I-31100-1-1/W/09

Rzeszów, 14 kwietnia 2009 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 8 z 2005 roku, poz. 60 z późniejszymi zmianami) stwierdzam, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 21 stycznia 2009 r. (data wpływu 21 stycznia 2009 roku), uzupełnionym pismem z dnia 20 marca 2009 roku (data nadania 23 marca 2009 roku), przez

o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie możliwości uznania pomieszczeń wymienionych we wniosku za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 121 z 2006 roku, poz. 844 z późn. zm.) – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

W dniu 21 stycznia 2009 r. złożyła wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie możliwości uznania pomieszczeń wymienionych we wniosku za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. Ww. wniosek zawierał braki formalne w związku z czym Prezydent Miasta Rzeszowa pismem (znak FN.I. 31100-1-1/09) z dnia 4 marca 2009 roku wezwał Wnioskodawcę do jego uzupełnienia. Wezwanie doręczono w dniu 16 marca 2009 roku. Wniosek uzupełniono w określonym terminie o brakujące oświadczenie złożone pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Tym samym zostały spełnione wymogi formalne wniosku.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

... jako zakład opieki zdrowotnej udziela świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 roku, Nr 14, poz. 89 z późniejszymi zmianami) w razie upadku, urazu, porodu, nagłego zachorowania lub nagłego pogorszenia stanu zdrowia, powodujących zagrożenie życia.

Świadczenia te udzielane są w ramach zespołów ratownictwa medycznego, których członkowie (lekarze, ratownicy medyczni i kierownicy) przebywają w wyznaczonych pomieszczeniach w oczekiwaniu na skierowanie ich do zgłoszonego zachorowania oraz korzystają z korytarzy i pomieszczeń, w których znajdują się urządzenia sanitarne. Świadczenia medyczne w ramach pogotowia ratunkowego udzielane są przy użyciu karettek, które znajdują się w specjalnie do tego przystosowanych garażach.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy z art. 5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych można uznać za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych pomieszczenia, w których:

- przebywają członkowie zespołów wyjazdowych w oczekiwaniu na wezwanie,
- znajdują się urządzenia sanitarne przeznaczone dla członków zespołów wyjazdowych,
- poruszają się członkowie zespołów wyjazdowych w czasie oczekiwania na wezwanie oraz w związku z wezwaniem (korytarze),
- znajdują się karetki pogotowia oczekujące na wezwanie (garaże),
- przygotowuje się posiłki dla pacjentów z oddziału opieki paliatywnej ?

Zdaniem Wnioskodawcy:

Na podstawie art. 5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych wymienione we wniosku pomieszczenia należy uznać za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, do których należy zastosować preferencyjną stawkę w podatku od nieruchomości.

Wnioskodawca uważa, że należy wziąć pod uwagę specyfikę udzielania świadczeń zdrowotnych przez pogotowie ratunkowe. Prowadzenie medycznych czynności ratunkowych rozpoczyna się w momencie przybycia zespołu wyjazdowego na miejsce zdarzenia. Niemniej jednak, aby to było możliwe konieczna jest odpowiednia organizacja tych zespołów polegająca na utrzymaniu osób i pojazdów przeznaczonych do udzielania tych świadczeń zdrowotnych w stałej gotowości. W tym celu członkowie zespołów przebywają zgromadzeni w wyznaczonych pomieszczeniach w celu podjęcia szybkiej interwencji. Dotyczy to także karettek pogotowia.

Ponadto, Wnioskodawca zauważa, że Ministerstwo Finansów w piśmie z dnia 19 marca 2008 r. (znak: PL/833/4/APO/08/18) wyjaśniło, że przy ustalaniu czy budynki lub ich części są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych należy uwzględnić charakter świadczeń oraz rodzaj zakładu, który ich udziela. Specyfika

i udzielanych świadczeń – zdaniem Wnioskodawcy – pozwala przyjąć, że zachodzi bezpośredni związek pomiędzy wymienionymi w pytaniu pomieszczeniami służącymi zespołom wyjazdowym z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

W ocenie Wnioskodawcy pomieszczenia służące do przygotowywania posiłków dla pacjentów oddziału opieki paliatywnej również powinny korzystać z preferencyjnej stawki opodatkowania, gdyż obowiązkiem zakładu opieki zdrowotnej prowadzącego opiekę paliatywną jest zapewnienie pacjentom posiłków.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego dotyczącego podatku od nieruchomości w zakresie możliwości uznania pomieszczeń wymienionych we wniosku za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych – uznaje się za nieprawidłowe.

Ustawą z dnia 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 200, poz. 1683) od 1 stycznia 2003 r. wprowadzona została preferencyjna stawka podatku od nieruchomościom od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Definicję świadczeń zdrowotnych zawiera art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej. Pojęcie to obejmuje działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Z brzmienia tego przepisu wynika, że do ww. działań należy w szczególności zaliczyć: badania i porady lekarskie, leczenie, badania i terapię psychologiczną, rehabilitację leczniczą, opiekę nad kobietą ciężarną i jej płodem, porodem, położeniem oraz nad noworodkiem, opiekę na zdrowym dzieckiem, pielęgnację niepełnosprawnych i opiekę nad nimi, opiekę paliatywno-hospicyjną, orzekanie i opiniowanie o stanie zdrowia, zapobieganie powstawaniu urazów i chorób poprzez działania profilaktyczne oraz szczepienia ochronne, czynności techniczne z zakresu protetyki i ortodoncji, czynności z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze. Katalog działań będących świadczeniami zdrowotnymi nie ma charakteru zamkniętego.

Podmioty uprawnione do udzielania świadczeń zdrowotnych określa art. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Świadczenia te mogą być udzielane przez zakłady opieki zdrowotnej oraz osoby fizyczne wykonujące zawód medyczny lub przez grupową praktykę lekarską, grupową praktykę pielęgniarek i położnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

W art. 2 ust.1 tej ustawy określono rodzaje zakładów opieki zdrowotnej. Wśród nich wymienia się m. in. szpital, zakład opiekuńczo-leczniczy, zakład pielęgnacyjno-opiekuńczy, sanatorium, prewentorium, hospicjum stacjonarne, inny niewymieniony z nazwy zakład przeznaczony dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych w odpowiednim stałym pomieszczeniu, przychodnię, ośrodek zdrowia, poradnię, ambulatorium, pogotowie ratunkowe, pracownię protetyki stomatologicznej i ortodoncji, zakład rehabilitacji leczniczej.

Preferencyjna stawka podatku od nieruchomościom od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń

zdrowotnych została określona w art. 5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Z treści tego przepisu wynika, że tylko faktyczne zajęcie budynku lub jego części na realizowanie świadczeń zdrowotnych oznacza możliwość jego opodatkowania stawką preferencyjną, a więc nie jest wystarczające do jej zastosowania, tylko posiadanie tego budynku lub jego części przez podmiot świadczący działalność gospodarczą w zakresie świadczeń zdrowotnych, tak jak to jest w przypadku opodatkowania budynków będących w posiadaniu przedsiębiorców lub innych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Budynki te są, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, związane z prowadzoną przez te podmioty działalnością gospodarczą.

Pojęcie "zajęcie" należy wiązać z bezpośrednim związkiem pomieszczeń budynku z udzielaniem tego rodzaju świadczeń, albowiem powołany przepis należy interpretować ściśle, skoro określa on stawkę preferencyjną obowiązującą w podatku od nieruchomości. Ponadto, uwzględniając to, że mamy tu do czynienia z opodatkowaniem podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą (uchwała NSA z dnia 7 grudnia 2001 r., FPK 14/01, ONSA 2002, nr 3, poz. 107), to jest oczywistym, że chodzi o związek bezpośredni. W związku z tym, należy powołać się na rozróżnienie przez ustawodawcę pojęć, „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c i lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych)” oraz „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych)”.

Przez pojęcie "związanych" należy rozumieć związaną budynek, gruntów i budowli z działalnością gospodarczą także pośrednio, oznaczające już sam fakt posiadania ich przez przedsiębiorcę (uchwała NSA z dnia 2 kwietnia 2001 r., FPK 3/00, ONSA 2001, nr 4, poz. 150), a przez pojęcie „zajętych” należy rozumieć związek bezpośredni i faktyczne zajęcie na usługi świadczeń zdrowotnych.

Należy więc przyjąć, że pojęcie "związanych z działalnością gospodarczą" jest pojęciem szerszym od pojęcia "zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”.

Wykładnia ta prowadzi do rozróżnienia dwóch rodzajów pomieszczeń, te które są:

- zajęte na działalność gospodarczą z zakresu udzielania świadczeń zdrowotnych,
- związane z działalnością gospodarczą, o ile nie są zajęte na prowadzenie w nich świadczeń zdrowotnych.

Pomieszczenia wymienione we wniosku przez
niezbędnie dla prawidłowego funkcjonowania tego rodzaju zakładu opieki zdrowotnej, jednakże nie sposób uznać, by miały bezpośredni związek z tymi działaniami, gdyż nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Brak bezpośredniego związku pomieszczenia budynku (jego części) z udzielaniem świadczeń zdrowotnych uniemożliwia zastosowanie preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości wymienionej w art. 5 ust.1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Taki pogląd potwierdza linia orzecznictwa (m. in. wyrok NSA z dnia 20 lipca 2006 r., sygn. akt Nr II FSK 1101/05, wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. akt Nr II FSK 420/06).

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35 – 016 Rzeszów po uprzednim wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu interpretacji (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a

DYREKTOR
Wydziału Finansowego
URZĘDU MIASTA RZESZOWA

Janina Dyjak

SKARBNIK
MIASTA RZESZOWA

mgr Janina Fillek

PREZYDENT
MIASTA RZESZOWA

Tadeusz Ferenc